

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓

ส่งเสริมพระตั้งใจปฏิบัติ

โกดังนี้เต็มเอี้ยดตลอดนะ เดี่ยวนี้โกดังเลยสำหรับโรงพยาบาลต่าง ๆ แต่ก่อนไม่กำหนดกฎเกณฑ์พระวัดไหน ๆ มาเนี้ยจัดให้เต็มรถ ๆ ไป เดี่ยวนี้งดทางพระ..ไม่ให้ จะจัดไว้เฉพาะโรงพยาบาล เพราะโรงพยาบาลนี้มามากต่อมากนะ วันหนึ่ง ๆ มาทุกแห่งไม่ขาดเลย ทีนี้เลยต้องตัดทางวัดออก เพราะวัดนั้นบิณฑบาตในหมู่บ้านไหน ๆ ไม่อดว่างั้นเลย เราจึงตัดด้านทางพระออก..ไม่ให้ จะเอาไว้ทางโรงพยาบาลโดยเฉพาะเท่านั้น ไม่ให้ขาดเลยนะเต็มเอี้ยด ๆ ตลอดเวลา เพราะโรงพยาบาลต่าง ๆ มาทั่วกันหมดแล้วแต่โรงไหนจะมาเมื่อไร ๆ เราจัดให้เต็ม ๆ ตลอดมาและจะตลอดไปด้วยถ้าเรายังไม่ตายเมื่อไรต้องเป็นอย่างนั้น

วันนี้ก็ไปภู่วัว ไปภู่วัวนี้ก็ ๔ คันรถใหญ่ไม่ใช่บ่อย ๆ เหมือนกัน รถ ๖ ล้อก็มี รถ ๖ ล้อก็เต็ม รถ ๔ ล้อก็ดูเหมือน ๓ คัน รถ ๔ ล้อก็รถกะบะกองสูงให้เต็มอีกเหมือนกัน วันนี้ไปภู่วัว พอตีวันนี้ฝนไม่ตกคงไม่เป็นไรแหละ ถ้าฝนตกน้ำไหลลงมาจากภูเขาที่จะผ่านโน้นผ่านไม่ได้นะ แต่ระยะนี้ไม่เป็นไร วันนี้ให้ไป วัดภู่วัวนี้เราับเลี้ยงร้อยเปอร์เซ็นต์เลย เรียกว่าวัดนี้เลี้ยงวัดภู่วัวทั้งหมดเลย ตลอดมาได้ ๑๐ กว่าปีแล้ว พระจึงหนาแน่น ไปคราวที่แล้วนั้นฟังว่า ๓๘ องค์ แต่นี้ก็ยังไม่ถึงวันเข้าพรรษา พระอาจจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงก็ได้ วันนี้จะทราบละว่ามีพระเท่าไรเพราะเข้าพรรษาแล้ว

เรามีความมุ่งหมายอย่างยิ่งต่อพระที่ตั้งใจปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ คืออดทนทุกอย่าง ส่งเสริมทุกอย่างพระที่ตั้งใจปฏิบัติดี เช่นอย่างวัดภู่วัวนี้ ปกติพระจะอยู่ได้สององค์หรือสามองค์เท่านั้น ตั้งแต่วันได้ไปตกลงกับท่านอุทัยมาแล้ว หลังจากที่เรามาเที่ยวดูสถานที่หมดแล้วก็ประกาศขึ้นเลยว่า ตั้งแต่นี้ต่อไปให้รับพระที่ตั้งใจปฏิบัติเพื่ออรรถเพื่อธรรมจริง ๆ ได้ เอามากเท่าไรเอาให้มาเราบอกเลย บอกว่าเราจะรับเลี้ยงบอกนั้นเลย ถ้าตั้งใจปฏิบัติดีปฏิบัติชอบให้มา แต่พระชี้เกี้ยวชี้คร้านหมูขึ้นเขียงให้โล่งให้หมดภูเขาภู่นี้ หนักภูเขาเราบอกอย่างนี้ เต็ดทั้งสองอย่างเลย พระที่ตั้งใจปฏิบัติดีเพื่ออรรถเพื่อธรรมจริง ๆ ให้มา เอ้า มากเท่าไรก็ให้มา ถ้าผมรับเลี้ยงไม่ได้ผมจะบอกฟังขึ้นนะ แต่พระชี้เกี้ยวชี้ให้โล่งภูเขาให้หมดบอกอย่างนี้เลย ไม่ให้อยู่ ตั้งแต่บัดนั้นมาพระจึงมากขึ้น ๆ โดยลำดับ

ดูท่านจะตั้งจุดศูนย์กลางไว้ว่าประมาณ ๓๐ เราสังเกตดูขึ้น ๓๐ กว่าบ้าง ลดกว่า ๓๐ ลงมาบ้างในระยะนี้ ท่านคงจะตั้งจุดศูนย์กลางไว้ประมาณ ๓๐ องค์ เราไม่ว่าแหละ

เพราะเราได้เปิดแล้ว เอ้า ถ้ามากเท่าไรให้มาเราจะรับเลี้ยง หากว่าเรารับเลี้ยงไม่ไหว เราจะบอก นั่นบอกอย่างนั้นนะ นี่เรายังไม่ได้บอกว่าเรารับเลี้ยงไม่ไหว เพราะฉะนั้นถึงเดือน ๆ แล้วจึงเอาไป โถ เถลงเท่าภูเขาทั้งลูก ของเล่นเมื่อไร มีแต่ของมีราคาแพงทั้งนั้น เครื่องกระป๋อง ๆ ส่วนมากพวกเครื่องกระป๋องให้พอ สำหรับวัดนี้เผื่อไว้แล้ว

แล้ววัดอื่น ๆ ที่อยู่แอบ ๆ แฝง ๆ กันแถวนี้ท่านตั้งใจภาวนา ท่านก็มาอาศัยกัน ทางนี้ก็ส่งให้ เราก็บอกให้ไปเถอะ ๆ ว้างเลย ผมไม่อาจที่จะส่งไปได้ทุกแห่งทุกมุม มาส่งจุดเดียวนี้เพื่อมาพร้อมเราว้างนี้ ท่านมาท่านต้องการอะไรที่พอจะให้ได้ให้ไปเลยนะ ถ้าหากว่าบกพร่องอะไรผมจะเอามาเพิ่มเราบอกกัน แล้วก็เพิ่มตลอด ที่ให้ไปเหล่านี้เพิ่มเพื่อพระทั้งหลายที่อยู่แถวนี้ พระนี้ไปคราวก่อนรวม ๓๘ องค์ นี่ยังห่างพรรษาอยู่ อาจขึ้นลงได้ วันนี้เขาไปละ

เราพยายามส่งเสริมพระที่ตั้งใจปฏิบัติเพื่ออรรถเพื่อธรรม จะได้เป็นประโยชน์แก่โลกไปอย่างกว้างขวาง คือพระนั้นแหละ พระองค์หนึ่ง ๆ ได้อรรถได้ธรรมบรรจุเข้าสู่ใจ เป็นคลังแห่งธรรมหรือเป็นเศรษฐกิจธรรมแล้ว ทำประโยชน์ให้โลกได้มาก ไม่ได้เหมือนพระที่เศรษฐกิจเงินนะ เศรษฐีเงินทำความเดือดร้อนให้โลกมาก เศรษฐีเงินกับเศรษฐกิจธรรมต่างกันนะ

พอพูดอย่างนี้เราก็ระลึกถึงสมเด็จพระเจ้ามหาจักรพรรดิ วัดนรนาถฯ ท่านพูดคำไหนออกมาเป็นคำสะดุดใจทุกประโยคนะ เราอดคิดไม่ได้ ท่านเป็นเปรียญ ๙ ประโยค ชื่อท่านชื่อสนั่น ท่านก็ฟังเสียไปเมื่อ ๒ ปีนี้มั้ง

ท่านพูดคำไหนรู้สึกสะดุดใจก็กล่นนะ พอเราเข้าไปหาท่าน ท่านรู้สึกว่ตื่นเต้นมาก ตื่นเต้นด้วยความดีใจ กำลังท่านคุยกับโยมอะไร พอเราโผล่เข้าไป ท่าน โอ้ ขึ้นทันทีเลยนะ คึกคักเลย พระเศรษฐกิจธรรมมาแล้ว นั่นฟังซินะมันน่าคิดใหม่ละ พระเศรษฐกิจธรรมมาแล้ว พระเศรษฐกิจธรรมนี้วันจะหายากเข้าทุกวัน ๆ ไม่เหมือนพระเศรษฐกิจเงินซึ่งนับวันเกลื่อนกลาดไปหมด นั่นฟังซินะ เศรษฐีธรรมนี้นับวันจะหายากเข้าทุกวัน แต่พระเศรษฐกิจเงินนี้นับวันจะเกลื่อนเข้าไปทุกวัน นั่นน่าคิดใหม่ละ เราสะดุดก็ทันทีเลย พระเศรษฐกิจธรรม เศรษฐีเงิน ท่านพูดคำไหนออกมาทำให้คิด

อย่างท่านอยู่โรงพยาบาลศิริราชก็เหมือนกัน หมอทางศิริราชแหละเขาไปบอก ว่าสมเด็จฯ ท่านมารักษาตัวอยู่ที่ศิริราช ทีนี้พอได้โอกาสเราก็ไปกราบเยี่ยมท่านที่ศิริราช ไปก็พอดีเป็นเวลาที่ท่าน..ปกติก็ต้องนอนนั่นแหละ นั่งมันลำบาก นี่ไปท่านนอนหันหน้าไปทางฝาโน้น เราเข้าไปทางนี้ พระขึ้นไปเหมือนหนึ่งว่าจะไปปลุกท่าน เรายีบบอกพระ ผมไม่ได้มากวนท่าน ให้ท่านอยู่สะดวกสบาย จะพบท่านเมื่อไรก็ได้คือคุยกันเมื่อไรก็ได้ เวลานี้เป็นเวลาท่านพักผ่อน ไม่ให้กวน เราก็นั่งรอ ไม่นานนะท่านหันหน้ามา

อันนี้ที่น่าคิดมากอีกนะ ตามธรรมดาต้องพุงท่านขึ้นนะ เวลาท่านจะนั่งจะอะไรต้องพุงขึ้น อันนี้พอท่านหันหน้ามามองเห็นเรานี้ดีดผิงเลยเทียว แล้วก็มือท่านออกแบบนำคิด เราก็ลืม ๆ เสีย เพราะพบท่านที่ไรท่านจะมีคติธรรมให้เป็นที่ระลึกกับเราอยู่เสมอ

คราวนี้ก็อีกเหมือนกัน ท่านดีดผิงเลยนะ ลูกขึ้นเอง พระหายากมาแล้ว เอาอีกแหละ พระหายากนับวันจะหาได้ยากเข้าทุกวัน ๆ ไม่เหมือนพระหาง่าย เกลือตลาด เกลือบ้าน เกลือเมือง แน่ ฟังซิ โอ๊ย ท่านคุยท่านรื่นเริงจริง ๆ นะ อีกสองวันหมอที่เขาบอกไปหาเราว่า สมเด็จฯ ท่านกลับวัดแล้ว ท่านหายแล้ว เทรอเราก็อถาม โอ๊ย เหมือนปาฏิหาริย์ว้างั้นนะ พอหลวงพ่อบอกไปเยี่ยมท่านคึกคักซึ้งซึ้งตึ้งตึ้งยิ้มแย้มแจ่มใส พอวันหลังท่านออกจากโรงพยาบาลเลย ที่นี้ไปได้แล้วท่านว่า ท่านไปแล้วจะออกแล้ว ท่านว่า มันเป็นอย่างงั้นนะ ท่านพูดเอง อาจารย์มหาบัวมาเยี่ยมมันเหมือนปาฏิหาริย์ เอาอะไรมาชโลมเรา ท่านว่าอย่างนี้ละ เหมือนเอายาทิพย์มาชโลมเรา ดีดผิงเลย มีกำลังวังชาขึ้นทันทีทันใด

ท่านพูดคำไหนน่าคิดนะ สมเด็จฯ นี้ท่านมีความสนใจต่ออรรถต่อธรรม ท่านไม่ได้ลืมตัวนะ เพราะเคยสนิทกันมานานแล้วตั้งแต่ท่านเป็นมหาอยู่ พอเป็นสมภารเจ้าวัด ท่านก็หนักแน่นในธรรมตลอดมา ข้อคิดอีกข้อหนึ่งก็ว่า ท่านพูดถึงว่า ผมนี้แม้จะอยู่ในกรุงเทพฯ ก็ตามนะท่านอาจารย์ คือท่านเรียกเราอาจารย์ ๆ เรียกให้เป็นเกียรติ หรือเรียกนำบรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายก็ได้ ท่านแก่กว่าเราดูเหมือน ๖ พรรษาหรือไง แต่ท่านเรียกติดปากว่า ท่านอาจารย์ นี่ผมแม้จะอยู่ในกรุงเทพฯ อย่างนี้ ส่วนมากไม่ได้ฉันอาหารแบบในกรุงเทพฯ นะ ผมจะฉันอาหารแห้ง ๆ ท่านให้เหตุผลมันเข้ากันได้กับที่เรารู้เรามาแล้วนะ ถ้าท่านไม่ทำแล้วท่านจะพูดไม่ถูก

อยู่ที่นี้ผมไม่ได้ฉันอาหารดิบ ๆ ตี ๆ อะไรนะ ฉันอาหารแห้ง ๆ ฉันไปวันหนึ่ง ๆ เพราะถ้าฉันอาหารดี ๆ แล้วภาวนาไม่เป็นท่า นั้นฟังซิ ถ้าฉันอาหารแห้ง ๆ แล้วภาวนาดี อันนี้เรารู้เรามาพอแล้วก็เข้ากันได้ทันทีก็เรารอดตายมาด้วยอย่างนี้ทั้งนั้น ได้ฉันดิบฉันดีที่ไหน ถึงบอกว่าตคนรกทั้งเป็น พอท่านพูดอย่างนั้นปั๊บมันเข้ากันทันที ๆ นั้นภาคปฏิบัติเป็นอย่างนั้นนะ พอเป็นแล้วมันเข้ากันได้เลย อย่างว่าฉันอาหารดิบอาหารดีนี้ภาวนาไม่เป็นท่า สิ่งที่เป็นท่าก็มีแต่เสือกกับหมอนมดติดหลังเลย นั้นละเป็นท่าแท้ ๆ แต่มาภาวนาไม่เป็นท่าเลย ถ้าฉันอาหารอย่างที่ท่านว่าและอด ๆ อยาก ๆ การภาวนาเดินนี้ตัวเบาเลย ฉันข้าวเปล่า ๆ

เรามันจำเป็น ก็มันไม่หวังอะไรนี้ ถ้าหวังก็จะไปอยู่บ้านเล็ก ๆ น้อย ๆ เทรอ ไปอยู่บ้าน ๓ หลังคาเรือน ๔ หลังคาเรือน เขาอยู่ที่ดินเขา ที่เรามองเห็นภูเขาเม็ดไปหมดนั้น เราอย่าเข้าใจว่าไม่มีคนนะ มีอยู่แทรกอยู่ทุกแห่ง เป็นแห่ง ๆ แห่งละ ๔-๕ หลังคาเรือน

เวลาเข้าไปแล้วถึงรู้ ที่นี้เราไปอยู่กับเขา อาหารก็มีแต่ข้าวเปล่า ๆ บางทีก็ตำพริกใส่ปลา ร้า ปลาร้าก็เป็นปลาร้าดิบเสีย เราก็ไม่มีใครที่จะใช้ให้ไปทำให้สุก มาเปิดดูเป็นปลาร้าดิบตำใส่กับน้ำพริกก็เอาออกเสีย ฉันท้าวเปล่า ๆ เติ่นจงกรมนี้ตัวเบา นั่งภาวนานี้เป็นหัวต่อ แน่ว ไม่มีสัปหงกงก้น นันมันเห็นชัด ๆ อย่างนั้น

คือภาคปฏิบัติจับเข้าตรงไหนจะได้ความจริงออกมาพูดทุกอย่างอย่างอาจหาญนะ อย่างที่สมเด็จ ฯ ท่านพูด ผมฉันอาหารดิบ ๆ ดี ๆ ไม่ได้ ภาวนาไม่ดีไม่เป็นท่าเลย ผมต้องฉันอาหารแห้ง ๆ อะไรไปอย่างนั้นแล้วภาวนาดี มันเข้ากันทันทีเลยนะ หาที่ค้ำกันไม่ได้ นี่ละเรียกว่าความจริง เมื่อปฏิบัติทำอย่างนี้ผลเป็นอย่างนั้น มาพูดเข้ากันได้เลย นี่เราพูดถึงเรื่องเหล่านี้เราเคยมาแล้ว เคยมาเสียยิ่งกว่าเคย ถึงบอกว่าตกรกทั้งเป็น เวลา ๙ ปีเต็มนี้ไม่มีเวลาจะได้สะดวกสบายเลยละ ตอนขึ้นเวทีพีดกับกิเลส ตั้งแต่พรรษา ๗ ถึงพรรษา ๑๖ จวนจะเข้าพรรษา ๑๗ ถ้าพูดว่าลงเวทีก็ลง นี่ละระยะตั้งแต่พรรษา ๗ ไม่มีเวลาเลยละ แสนทุกข์แสนทรมาณทุกแบบทุกฉบับ

ทุกข์ด้วยอาหารการกินก็เราทำเอง ไปบิณฑบาตที่ไหนพอยังชีวิตให้เป็นไปเท่านั้น แต่จิตอยู่กับธรรม ๆ ไม่ได้มาอยู่กับสิ่งเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้เป็นการเสริมการภาวนาให้ดี ความอดอยากขาดแคลนเป็นการเสริมการภาวนาให้ดี ๆ เรื่องอดทรมาณตนนี้ไม่ได้หมายถึงเอาการทรมาณเหล่านี้เป็นมรรคเป็นผลเพื่อตรัสรู้แน่ เป็นอุปกรณ์เพื่อการภาวนาและการรู้ธรรมต่างหาก อันนี้เป็นอุปกรณ์ เพราะฉะนั้นใครจึงต้องพิจารณา

การภาวนาไม่ใช่สักแต่ว่าภาวนาไม่คิดอ่านไตร่ตรองไม่ได้นะ นี่คิดเสียจนพอจึงได้นำมาพูดให้หมู่เพื่อนฟัง วิธีการใด ๆ ถูกหรือไม่ถูกกับจริตนิสัยของเจ้าของในวงของธรรมท่านสอนไว้ เช่น รุดงค์ ๑๓ อย่างนี้ อันไหนมันถูกกับเรา เรายึดเอามาใช้ ๆ ส่วนอดอาหารท่านไม่มีในรุดงค์ ๑๓ แต่เป็นวิธีการแก้กิเลสเช่นเดียวกับรุดงค์ ๑๓ ข้อนั้นเป็นแต่เพียงท่านไม่นำมาใช้ แต่ก็มีอยู่ในคัมภีร์อื่นอีก เช่น มหาขันธ์ บุพพสิกขา เราก็ไปเห็นในโน้น ที่ท่านทรงอนุญาตหรือชมเชยพระที่อดอาหาร เนะมันเห็นอยู่ในโน้น ท่านไม่มาออกรุดงค์ ก็เป็นพระโอวาทของพระพุทธเจ้าเหมือนกัน เป็นอุบายวิธีการฆ่ากิเลสเหมือนกัน

คือถ้าอดอาหารเพื่อไอ้เพื่ออดนั้นปรับอาบัติทุกความเคลื่อนไหวเลย นี่พระวินัย ถ้าอดอาหารเพื่อการไอ้การอด ยกตนยอตตัว ปรับอาบัติทุกขณะ แต่ถ้าอดเพื่ออรรถเพื่อธรรมแล้วอดเถอะ เราตถาคตอนุญาต นี่อันหนึ่ง แล้วก็ทรงชมเชยการฉันน้อยนี้ร่างกายก็เบา ภาวนาสะดวง ท่านแสดงไว้เป็น ๒ ภาคเราเห็นแล้ว นี่ไม่ได้มีในธรรมแต่มีในวงพระวินัย เกี่ยวกับปรับอาบัติพระละชิ เช่น พระที่อดอาหารเพื่อไอ้เพื่ออด

ปรับอบัติทุกระยะ นี้เรียกวินัย ธรรมอันนี้จึงไปเข้าอยู่ในวินัยข้อนี้ ไม่มีในรุดงค์ แต่พึงทราบว่าคุณลักษณะตัดสินธรรมวินัย ๘ ประการ ที่เราตถาคตไม่ได้อนุญาตไม่ได้ห้ามไว้ก็ตาม แต่อันใดที่เป็นไปเพื่ออรรถเพื่อธรรมแล้วให้อนุโลมเข้าฝ่ายที่ควร ๆ อันไหนที่ไม่อนุญาตหรือไม่ห้ามก็ตามถ้าเป็นฝ่ายผิดให้คัดเข้าทางฝ่ายผิดหมด เช่นอย่างสุรา แต่ก่อนมี

ส่วนอื่นที่อนุโลมกับสุรามีอะไรบ้าง ท่านให้ตีเข้าในสุรา เช่นพวกยาเสพติด พวกฝิ่นพวกอะไรเหล่านี้ ให้เข้านี้หมดเลย นี่ท่านว่าลักษณะตัดสินพระวินัย ให้เทียบกัน อันไหนที่เราตถาคตไม่ห้ามและไม่ได้อนุญาตเอาไว้ แต่เข้ากันได้กับฝ่ายไหน ฝ่ายอนุญาต ฝ่ายห้าม ให้คัดเข้าฝ่ายนั้น เช่น พวกฝิ่นพวกอะไรให้คัดเข้าทางสุรา หรือน้ำอ้อย น้ำตาลอย่างนี้ แต่ก่อนน้ำตาลไม่ปรากฏนะมีแต่น้ำอ้อย ๆ แต่ประเภทน้ำตาลนี้เป็นฝ่ายควรเหมือนกันกับน้ำอ้อย ก็คัดเข้าทางนี้ อย่างนั้นละท่านเรียกว่าลักษณะตัดสินธรรมวินัย อันนี้ไม่มีในรุดงค์ ๑๓ ก็ตาม อย่างที่ว่าอดอาหารนี่นะ ไม่มีในรุดงค์ ๑๓ ก็ตามแต่เป็นคู่เคียงกันกับธรรมเหล่านี้ เข้ากันได้ทันที

นี่พูดถึงเรื่องการภาวนา สมเด็จฯ ท่านสนใจ ไปหาท่าน ท่านคุยแต่ธรรม คล้ายกับท่านเจ้าคุณธรรมฯ อุปัชฌาย์ของเรา อันนี้นั่งบิณฑบาตไม่มีเรื่องโลก ทั้ง ๆ ที่แต่ก่อนท่านเป็นเจ้าคณะมณฑล แล้วมาเป็นเจ้าคณะภาค ท่านไม่เคยพูดถึงเลยเรื่องการปกครอง มีแต่ธรรมล้วน ๆ นั่งที่ชั่วโมงก็ตาม มีแต่เรื่องธรรมเรื่องกรรมฐานล้วน ๆ เลย

สมเด็จฯ ท่านก็มีลักษณะคล้ายกัน ไปหาท่านคุยแต่เรื่องอรรถเรื่องธรรม คุยถึงเรื่องครูบาอาจารย์องค์นั้นองค์นี้ แต่กับเรารู้สึกท่านจะมีเมตตามาก ไปหาท่านที่ไรดู อากัปกริยาทุกอย่าง ท่านยิ้มแย้มแจ่มใสทุกอย่างเลยนะ เป็นลักษณะเพลลินในอรรถในธรรม นี่สมเด็จฯ องค์นี้องค์หนึ่ง พระผู้ใหญ่ที่อยู่ในกรุงเทพฯ คือสมเด็จฯ องค์นี้องค์หนึ่งที่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรในพระทั้งหลายได้ว่าตรง ๆ เลยนะ เหล่านั้นเราก็ไม่ตำหนิติเตียนไม่ชมเชย เราไม่พูดถึงเราก็บอกไม่พูดถึง แต่องค์นี้อดไม่ได้ให้พูดถึงอยู่เสมอ

การปฏิบัติจึงต้องได้ใช้ความพินิจพิจารณา เดินมากเป็นยังงี้ นั่งมากเป็นยังงี้ พิจารณาสังเกต ทั้ง ๆ ที่ตั้งสติด้วยกัน ฉันทมากฉันทน้อยเป็นยังงี้ให้ดู เราทำความเพียร ทั้ง ๆ ที่ตั้งสติ ตั้งง่ายตั้งยากอย่างไรบ้างสังเกต สติเป็นสำคัญมากในวงความเพียรนะ เดินจนฝ่าเท้าแตกก็ตามถ้าไม่มีสติไม่เกิดประโยชน์อะไร สติจับบิณฑบาต เป็นความเพียรทั้งนั้นถ้ามีสติประจำใจนะ ถ้าไม่มีสติไม่เกิดประโยชน์ ที่พูดเหล่านี้พูดกันมาพอแล้วนะไม่ได้เคลื่อนไปเลย ถึงเวลาเข้าหัวเลี้ยวหัวต่อจริง ๆ นี้ จิตนี้เป็นเหมือนนักโทษที่เดี่ยวจับติดเลย ไม่ขนาดนั้นไม่ได้ตะกิดเลสมันรุนแรงมาก ต้องได้ใช้ความเพียรทางด้านธรรมะรุนแรงพอ ๆ กัน แล้วหาวิธีการต่าง ๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้

สติตั้งดีขึ้น เช่นอย่างอดนอน ผ่อนอาหารนี้ เพื่อเพิ่มกำลังของสติของปัญญาซึ่งเป็นด้านจิตตภาวนา ให้นุหนึ่กันเข้าไป แข็งเข้าไป อย่าสักแต่ว่าทำไมไม่เกิดประโยชน์นะ นี่สอนทุกแง่ทุกมุม

สติปัญญาคือธรรม สติธรรม ปัญญาธรรม แก้กิเลสเหล่านี้ละ ความไม่คิดไม่อ่านสักแต่ว่าทำเชื่อ ๆ ซ่า ๆ ใช้ไม่ได้นะ ไม่ว่าใครก็ตามกิเลสมีอยู่กับหัวใจทุกคน ตั้งใจมาอบรมตนด้วยธรรมเพื่อแก้กิเลส ให้นำไปพิจารณาไปแก้ไข ไม่งั้นไม่เกิดประโยชน์นะ นี่ทำสุดเหวี่ยงก่อนที่จะมาสอนพี่น้องทั้งหลาย เรียกว่าสุดเหวี่ยงเลยเถียว การคิดการอ่านไตร่ตรองที่จะแก้กิเลสนี้ก็เอาสุดเหวี่ยงทีเดียว เวลาผลของมันเกิดขึ้นมาก็ตั้งพี่น้องทั้งหลายเห็นนี่แหละ เปิดได้เลย เราพูดอย่างเปิดเผยเลยเต็มหัวใจเรา เราไม่มีสะทกสะท้านกับถึงขยะอะไร ๆ มันจะมาตำหนิติเตียนโจมตีแบบไหน ก็ถึงขยะว่าอย่างนั้นเท่านั้นพอ ธรรมชาตินั้นคือถึงขยะเธอ มันเข้ากันได้เมื่อไร ทำยังไงก็เป็นถึงขยะอยู่งั้น มันจะอวดดีบอวดดีอวดเก่งกล้าสามารถเท่าไรมันก็อยู่ในถึงขยะ พวกประเภทนี้เข้าใจใหม่

ธรรมแท้ถึงจะไม่พูดหรือพูดสูงตำหนักเบาเล็กน้อยก็คือธรรมล้วน ๆ นั่นเป็นอย่างนั้นนะ นี่เรามาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังเพื่อให้เป็นคติตัวอย่าง ไม่นานเราก็จะตายแล้ว บอกแล้วนะ แล้วธรรมประเภทนี้เราก็ไม่เคยได้นำออกเต็มเม็ดเต็มหน่วย เหมือนเวลาออกมาแนะนำพี่น้องทั้งหลายในการช่วยชาติ คราวนี้ออกหมดนะธรรม ถ้าหากมีเหตุการณ์เข้ามาผ่านยังจะมากกว่านี้อีก ที่ว่าหมดแล้ว ๆ อย่างนั้นอย่ามาพูดว่างั้นเลย กิเลสเท่ากำปั้น ธรรมครอบโลกธาตุ แล้วเป็นยังไงเทียบกันซิ ธรรมจะหมดไปไหน กิเลสเพียงเท่ากำปั้น ในไตรภพโลกธาตุนี้เท่ากำปั้น อำนาจของธรรมครอบโลกธาตุ มันเหนือกันขนาดไหนถึงจะว่าธรรมนี้จะหมดจะยังอะไรไปไหน ถ้ากิเลสไม่สิ้นซากเมื่อไรธรรมไม่หมด ถ้ากิเลสสิ้นซากเมื่อไรธรรมก็หยุดเอง หมดไม่หมดไม่ต้องพูดกัน

จิตเมื่อได้เป็นธรรมล้วน ๆ แล้วเป็นหมดเลย ลงได้เป็นธรรมล้วน ๆ แล้ว เวลาเป็นกิเลสเป็นกิเลสหมดเหมือนกัน ปิดตันมีดตื้อไปหมด ใจทั้งดวงนี้มีดตื้ออยู่ตลอดเวลาเวลาเวลากิเลสมันครอบ หนาบางขนาดไหนมันจะแสดงความมีดในจิต คนที่ไม่กลัวบาปกลัวกรรมคือคนมีดตื้อแล้วนั่นเอง พวกนี้บอกบุญไม่รับ พวกไม่ได้มีกลัวบาปกลัวนรกอเวจีอะไรเลยนี่ คือว่ามีดตื้อเหลือประมาณแล้วว่างั้นเถอะนะ รอแต่วันลมหายใจมันเท่านั้นคนประเภทนี้ พอขาดผึ่งนี้ตีตึงเลยถึงก็กไม่สงสัยละ นี่คนที่เก่ง ๆ เป็นอย่างนั้นนะ

คนที่มิบาปมิบุญติดใจ ระวังบาปกลัวบาปอยู่ คนนี้มีทางจะแยกได้ออกได้ไม่หนัก ถ้าเป็นถูกไฟก็ไม่มากนัก คนที่ไม่กลัวบาปกลัวนรกอเวจีอะไรเลย พวกนี้คือพวกที่

เผาเหล็กเลย รอแต่ลมหายใจเท่านั้น ภายในใจของมันก็ร้อนอยู่แล้ว มันสร้างบาปไม่ร้อนมันจะเอาความดีความดีสวรรค์ชั้นพรหมมาจากไหน จากการสร้างบาปไม่มี มีแต่พินแต่ไฟเผาไหม้ ถึงจะประดับตกแต่งเอาดีกรรมบ้านช่องที่ไปเที่ยวกวาดเที่ยวต้อนรับเอาสมบัติเงินทองของใครมาเป็นสมบัติของตัวเอง แบบดินเหนียวติดหัวก็เถอะว่างั้นเลย มันก็มีแต่สิ่งนั้นเท่านั้นเจ้าของเป็นไฟอยู่ในหัวใจ ไม่ได้เป็นที่อื่นนะ เป็นอยู่ในหัวใจ

ธรรมจับเข้าไปเห็นหมดจะว่าไง นอกจากท่านจะพูดหรือไม่พูดเท่านั้น มันเหมือนไฟ โห แบกโลกอยู่ตลอดเวลา นี่ละอำนาจของกรรม เจ้าของยังไม่รู้นะ ยังเพลินหากวันเข้ามา หาเชื้อไฟเข้ามาเพิ่มไฟให้เผาเหล็กเข้าไปอีก นี่ละพวกไม่กลัวบาปกลัวกรรมคือพวกนี้เอง พวกพยายามกวาดต้อนรับหาแต่พินแต่ไฟเข้ามาเผาตัวเองตลอดเวลา

ธรรมพระพุทธเจ้ามีมาดั้งเดิมเช่นเดียวกับกิเลส ไม่มีอะไรยิ่งหย่อนกว่ากัน ธรรมก็มีมาดั้งเดิม กิเลสก็มีมาดั้งเดิม เป็นคนละฝั่งอยู่อย่างนั้นตลอดมา เป็นเครื่องแก้กันต้านทานกัน ถ้าไม่มีธรรมแล้วเหล็ก แต่นี้ธรรมก็มี เป็นแต่เพียงว่าธรรมเป็นยุคเป็นสมัยที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมา ก็ได้ค้นคว้าออกมาแก้ไขตัดแปลงสัตว์โลกทั้งหลาย มีฝั่งมีฝา ถ้าว่าเป็นโรคก็มีหมอมียามา ไม่ใช่โรคแบบจะตายทำเดียว มีมาอย่างนั้น ใครอย่าไปกล่าวหาญต่อบาปต่อกรรมหนา จะเป็นอย่างไรก็ตามกรรมเหนือหัวทุกคนนั้นละ

สัตว์โลกเกิดมาด้วยอำนาจของกรรม ไม่มีใครเหนืออำนาจของกรรมได้เลย เกิดเหนืออำนาจของกรรมไม่เคยมี ต้องเกิดอยู่ใต้อำนาจของกรรมตีกรรมชั่วด้วยกันทั้งนั้น เว้นท่านผู้ที่สิ้นไปแล้ว ท่านนอกเหนือจากนี้แล้วทุกอย่าง นอกสมมุติไปหมด พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านไม่มี จะทำยังไงให้มีก็ไม่มี นอกนั้นอยู่ใต้อำนาจของกรรมทั้งนั้น ใครจะเก่งขนาดไหนก็เก่งอวดเฉย ๆ เหมือนกับหมาเห่าอยู่ในถึงขยะ เราจึงพูดจริง ๆ ตรง ๆ เลย เราไม่มีความสะทกสะท้านกับถึงขยะ ในสามแดนโลกธาตุนี้ไม่เคยปรากฏว่าขยะแขยงหรือกลัวหรือกลัวต่อสิ่งใด สมมุติในสามแดนโลกธาตุนี้ไม่มี ถ้าจะพูดเทียบแล้วก็ว่ามันเหนือหมดแล้วจะว่าไง จะให้มาคิดอะไรกับสิ่งเหล่านี้

อันใดที่จะเป็นประโยชน์แก่โลกมากน้อยก็นำออกมาเท่านั้นเอง ถ้าไม่เกิดตั้งออกก็ไม่ออก ถ้าควรจะมีเกิดเกิดทันที่ออกทันที จึงว่าธรรมไม่มีฝั่งมีฝา คือนอกสมมุติไปแล้วไม่มีฝั่งมีฝา สมมุติมันมีเขตของมัน สามแดนโลกธาตุคือสมมุติของวัฏจักร เรือนจำของวัฏจักร นอกจากนี้แล้วคือธรรมธาตุทั้งนั้น กว้างขนาดไหนพิจารณาซิ แล้วจะมากลัวอะไรกับสิ่งเหล่านี้ เราจึงพูดจริง ๆ ควรพูดยังไงตามอรรถตามธรรมเราจะออกตามนั้นเลย คำว่าเราก็ไปแทรกเฉย ๆ ธรรมชาตินี้คือธรรมว่างั้นพอ ออกทันที ๆ เลยออกตามความสัตย์ความจริง เคลื่อนจากนี้ไปไม่ได้ไม่เรียกว่าธรรม ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก

ไปเลย นี่เรียกว่าธรรม ไม่มีคำว่าสูง ๆ ต่ำ ๆ ลูบหน้าปะจมูก กลัwnั้นกลัwnี้ ไม่มีในธรรม ตรงเป้ง ๆ จึงเรียกว่าธรรม นี่ละเป็นที่ตายใจของสัตว์โลกได้ คือไม่เอียง ตรงไปตรงมาเต็มสัดเต็มส่วน

ใครจะตั้งใจปฏิบัติก็ปฏิบัติตัวนะ ใจนี้สำคัญมากทีเดียว บอกวิถีทางเดินตามจิตใจด้วยการสร้างคุณงามความดี อย่าปล่อยนะ อันนี้จะพยุ่งจิตดวงนี้ อันอื่นไม่มีทางพยุ่ง มีแต่กดลง ๆ บีบบี้สไฟให้ได้รับแต่ความทุกข์ความทรมาน ใครเสาะแสวงหาคุณงามความดี เฉพาะอย่างยิ่งพวกเรามาอบรมตั้งจิตตภาวนาให้ดี นี่เป็นวิธีการที่ตรงแนวที่จะตามติดดูวิถีของจิตมันไปยังไง ๆ ผู้นี้จะผู้จะรู้ด้วยธรรมและสังหารกันได้อย่างพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่าน มารวมลงจิตตภาวนา บารมีมากน้อยเหมือนแม่น้ำลำคลองต่าง ๆ ไหลมา ๆ รวมทำนบใหญ่ ทำนบใหญ่นี้ได้แก่จิตตภาวนา อันนี้จะฟาดวัฏฏวนให้ขาดสะบั้นจากใจ สังหารกันที่ตรงนั้น เอาละวันนี้ให้พร สายแล้ว

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd